

Bài thơ học

□ □	M
□ □ □	O
○ □ ○	R
○ ○	S
○	E

Thị Lập

Nhớ về một kỷ niệm ...

Các em thân mến,

Lòng bồi hồi, chị nhớ về bao kỷ niệm ngày xưa, thuở chị còn là một đoàn sinh, rồi một huynh trưởng của Gia đình ...

Một trong những kỷ niệm khó quên đối với chị là "tiếng còi tập họp". Cứ mỗi lần nghe tiếng "tích tích tè tè" là chân chị cứ ríu lên, bước thật nhanh để cùng hòa nhập với Đoàn.

"Nghe tiếng còi cùng nhau kéo đến đây mà hát xướng.

Nghe tiếng còi cùng nhau kéo đến họp đoàn vui,

Còn chần chờ gì nào ? Mau về đây ca hát,

Còn chần chờ gì nào ? Mau về đây hát ca ..."

Rộn rã, thúc giục ... tiếng còi có tác dụng sâu sắc vô cùng. Đến bây giờ, dù đã xa gia đình gần ba mươi năm, chị vẫn còn cất kỹ "cái còi điều khiển ngày xưa của mình" như một kỷ vật dấu yêu.

Chị còn nhớ những ngày sinh hoạt, cắm trại, những ngày tập huấn lớp Đội Chúng trưởng, lớp huynh trưởng Lộc Uyển ... sao mà chị sợ cái món nhận bản tin bằng Morse đến thế ! Sao mà nó không vào nổi trong đầu chị ? Đã thế, các anh huynh trưởng cú khoái "thổi còi", bắt trại sinh hết nhận bản tin này đến bản tin khác. Còn tụi chị thì vừa nhận vừa đoán mò ... cho nhanh đặng tìm mật thư, đi tìm kho báu, lấy phần thưởng cho chúng, đội ...

Thế rồi, một ngày kia, nhân một kỳ trại Miền, một "vị cứu tinh" đã đến. Có một anh huynh trưởng ở Quy Nhơn -lâu quá rồi nên chị

quên mất tên anh ấy- đã truyền cho tụi chị "bài thơ học Morse" này. Hôm nay chị chép lại tặng các em, mong rằng em nào "chậm tiêu" như chị ngày xưa có được "cắm nang" để "gỡ rối tơ lòng", tiếp thu nhanh chóng món ăn "khó nuốt" này :

Hai bên tích tích tè tè

Thoạt nghe cú tưởng hội hè chi đây !

Té ra chữ Morse thật hay,

E (.) I (..) S (...) H (....) Tích ngay một hồi

T(-) M(--) O (---) CH (----) Tè thôi !

B (-...) V (...-) ba Tích ngược xuôi cái Tè

Chữ P (-..) Tích để hai bề,

Đảo Tích vào giữa X (-..) kẻ ngược đi

Q (--.) kia coi cũng dị kỳ,

Hai Tè còn nổi Tích Tè làm đuôi !

Y (-..) thì Tè Tích chưa xuôi,

Thêm hai Tè nữa cái đuôi còn què.

A (-) N (-) an phận bọt bèo,

Tích tè, Tè tích một lèo là xong.

E rờ (R .-) Tè giữa Tích hông,

K (-. lại Tích giữa Tè lòng hai bên.

Dê (D -.) Tè tích tích thổi lên,

U (-) hai Tích trước kèm thêm một Tè.

Gờ (G --) Tè tè tích lê thê

Lấy đuôi vắt ngược thành Vê đúp liền (W.--)

En-lờ (L .-) một Tích chưa yên,

Thêm Tè Tích tích, lộn lên Ép-phờ (F.-.)

J (---) thì một Tích ba Tè,

1 (----) 2 (----) 3 (...-) 4 (....-) bớt Tè Tích thêm.

5(.....) báy nhiêu Tích kêu rền.

6 (-....) 7 (-....) 8 (-....) 9 (----) Tè thêm Tích trừ.

Zê-rô (0 ----) phải thổi từ từ,

Năm Tè thế Tích bù trừ luật chung.

Ích lợi học Morse vô cùng,

Cố gắng ta tập thành công có ngày ...

Đọc bài thơ này rồi, em nào không còn sợ học Morse thì đừng quên chị nha !

Chúc các em thành công. □

...

MỘT CHIỀU CHỦ NHẬT

Sao Nhái

Có một chiều chủ nhật, ta xuống phố cùng bạn bè. Những chiếc xe máy cùng cả bọn dạo khắp thành phố, rồi kéo nhau vào quán quen thuộc cùng "chiến đấu" hay ngồi "đấu láo" tại một quán cà-phê nào đó. Ta chợt nhận ra thành phố biến đổi không ngừng khiến ta thấy vừa quen, vừa lạ lại có chút lạc lõng với nơi ta sinh ra, lớn lên và gắn bó hơn hai mươi năm

Có một chiều chủ nhật, ta lang thang trên Internet. Suốt cả buổi vẫn chưa biết được mình cần tìm điều gì và cũng chỉ gửi vài dòng chữ cho bạn bè. Ta chợt tự hỏi bạn ta sẽ đọc những dòng chữ không dấu đó như thế nào, có hiểu được ý của ta không ? Rồi đột nhiên ta thấy những dòng chữ ấy thật vô hồn, thật trống rỗng ...

Lại có một chiều chủ nhật, ta vui đầu vào sách vở, cảm thấy bị bao vây bởi những lý thuyết khô khan, những bài tập cùng hàng tá công thức. Kỳ thi đã gần kề rồi mà hình như những gì ta chuẩn bị vẫn chưa đủ. Ta chợt nhận thấy con người đã tự đặt cho bản thân quá nhiều áp lực ...

Có một chiều chủ nhật, ta tự hỏi mình phải làm gì để giết thời gian. Ta không muốn chơi games vì chúng đã quá nhàm, còn những tờ báo, những truyện ta đã đọc cả rồi. Ta chợt thấy ngày chủ nhật của ta thật vô vị và nhận ra chính bản thân mình cũng vô vị như ngày chủ nhật

Lại có một chiều chủ nhật, ta đến với Gia đình. Ta có một buổi chiều bên anh chị, bên bạn bè, bên các em. Cũng chỉ là một buổi chiều như bao buổi chiều khác nhưng sao ta thấy nó đặc biệt một cách lạ lùng. Và chợt ta nhận ra rằng : **chiều chủ nhật đến với Gia đình là chiều chủ nhật đầy yêu thương và bình yên.** □

Cặp mắt

Lý Sĩ Ngươn

Vì ánh sáng, trời sinh cặp mắt,
Để cho người phân sắc chia màu,
Dòm đi cho biết cạn sâu,
Thấy thêm hình dáng từ đầu tới đuôi.
Thương người hư mắt mù đui,
Không dùng cặp mắt, trau dồi tâm tư,
Bởi mắt năng lộ ác - từ,
Thay miệng không tiếng,
trùng trừ ngoại xâm.
Dù người mang bệnh điếc câm,
Liếc nhau cũng thấu nội tâm ý người.
Tình yêu dùng mắt thế lời,
Cùng khi cảm giác, đau -
cười của nhau,
Mắt còn huyền bí cao siêu,
Quá mừng mắt ướm, ước-đau lệ buồn !
Ánh trời soi sáng luôn luôn,
Mắt cần gìn giữ,
niên muôn cửu trường,
Háy - nhìn phân rõ ghét -thương,
Xem mình chủ hướng,
coi đường mình đi.

Ước nguyện Và Hạt giống

Thuở xưa có hai đứa trẻ cùng tuổi, cùng dáng vóc, chơi thân thiết với nhau và đều có những ước nguyện tốt đẹp.

"Nhưng làm thế nào để thực hiện được ước nguyện ?"

Cả hai đứa trẻ đều suy nghĩ, bần khoăn mà chưa tìm ra giải đáp thỏa đáng cho câu hỏi chung đó. Một hôm hai đứa rủ nhau đến thỉnh cầu một vị Thầy.

Sau khi nghe hai đứa trẻ trình bày, vị Thầy lấy ra cho mỗi đứa một Hạt giống Lúa và bảo : *"Đây chỉ là Hạt giống Lúa bình thường thôi, nhưng ai mà có thể giữ gìn nó tốt nhất thì người đó sẽ tìm ra cách thực hiện Ước nguyện của mình !"*

Nói xong vị Thầy bỏ đi.

Mấy năm sau, vị Thầy gặp lại hai đứa trẻ (bây giờ đã trở thành hai chàng trai) và hỏi hai người về việc giữ gìn Hạt giống mà Thầy đã đưa từ dạo nọ.

Chàng trai thứ nhất, lấy ra một chiếc hộp buộc kỹ bằng nhiều vòng dây và nói :

"Con đã cất kỹ Hạt giống trong chiếc hộp này và suốt ngày giữ gìn bên mình !"

Vị Thầy đưa mắt nhìn, nhưng bất giác lắc đầu buồn bã ...

Chàng trai thứ hai, mặt mũi rạm nắng, bắp thịt hai tay rắn chắc, ngực nở nang vạm vỡ khác hẳn dáng vóc của chàng trai thứ nhất, vui vẻ chỉ ra cánh đồng bao la và nói :

"Thưa Thầy, con đã mang Hạt giống Thầy cho vùi xuống đất, mỗi ngày chăm tưới, bón phân ... Từ Hạt giống ấy, thành ra con có nhiều Hạt giống khác và nay đã tràn ngập khắp cánh đồng".

Vị Thầy mừng lắm, cười vang lên và khen:

"Ước nguyện của con cũng giống như Hạt giống đó. Chỉ chăm chăm giữ nó thì nó đâu có sinh sôi, nảy nở được gì đâu ! Chỉ khi ta dùng sức lực và trí óc của mình mà chăm bón, vun trồng thì nó mới nảy Mầm, kết Hạt, trở thành những Hạt giống tốt !" □

Thiện Hạnh sưu tầm

Một chuyến đi

Mùa. Tháng tư nào cũng mưa rả rích. Từng hạt, từng hạt nối tiếp nhau làm ướt mềm cả thành phố nhỏ. Mưa gợi buồn. Mưa gợi nhớ. Mênh mông. Âm đạm. Lạnh lùng. Thành phố với những nhớ nhung. Căn phòng quanh hiu kỷ niệm. Vẫn còn đâu đây những nhắc nhở, đợi chờ.

Anh đi rồi. Đã bao nhiêu ngày tháng trôi rồi nhỉ ? Nguyện cầu cho anh được bình yên. Anh về bên ấy có vui không ...?

Quê hương những ngày vắng và có anh. Gia đình những ngày vắng và có anh. Bạn bè những ngày vắng và có anh. Anh hồi hộp đợi chờ, náo nức mong mỗi ngày tái ngộ sau bao năm xa cách. Con đường cũ cây xanh rợp lá, dòng sông xưa tắm mát tuổi thơ. Những ngày tháng được bố mẹ xoa đầu chải tóc cùng bạn bè cấp sách đến trường. Anh yêu quý và mân mê kỷ niệm, anh thèm được về Việt Nam. Tưởng không có nỗi vui nào có thể chiếm ngự hồn anh được nữa ...

Và rồi anh đã đi. Anh đã về Việt Nam. Đã bao nhiêu ngày tháng trôi rồi nhỉ ? Mỗi bước thời gian là một lần kinh nghiệm sống. Thời gian vẫn trôi, thời gian không ngừng, không đợi ai.

Bốn tuần nghỉ phép đã tạo cho anh cơ hội làm quen với một xã hội mới một cách nhanh chóng không ngừng nghỉ. Anh bắt đầu hưởng thụ và đam mê hưởng thụ. Anh lao đầu vào những thú vui cuồng nhiệt, ngán ngủ, tạm bợ. Anh tung tiền ra mua những cảm giác mới lạ, những ưu tiên quyền hạn nhất thời. Chỉ bốn tuần nghỉ phép đã biến anh thành một con người khác, không chút cắn rứt lương tâm ! Ôi kỷ niệm ! Những dấu vết ấy chẳng tìm đâu ra ở nơi anh bây giờ được nữa.

Anh đã đi rồi. Anh đã đi hay về với đất nước Việt Nam ? Chẳng hiểu. Có bao giờ anh tự hỏi mình như thế không ...? □

Hạ Anh